

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1243/2020
07.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле АА из села ..., чији је пуномоћник Небојша Милосављевић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља „ББ“, са седиштем у ..., чији је пуномоћник Сузана Васиљевић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1249/2019 од 15.01.2020. године, у седници већа одржаној 07.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1249/2019 од 15.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П1 56/18 од 18.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се поништи, као незаконита, одлука туженог број .. од 14.04.2016. године, којом је тужилци отказан уговор о раду бр. ..., закључен са туженим 14.08.2000. године са анексима уговора од 01.06.2013. године и 16.04.2015. године и да се тужени обавезе да тужилцу врати на послове и радне задатке које је обављала пре незаконитог престанка радног односа (хигијеничар перач посуђа). Ставом другим изреке, наложено је тужилци да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 63.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1249/2019 од 15.01.2020. године, првостепена пресуда је укинута и пресуђено је тако што је одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се поништи, као незаконита, одлука туженог број .. од 14.04.2016. године, којом је тужилци отказан уговор о раду бр. ..., закључен са туженим 14.08.2000. године са анексима уговора од 01.06.2013. године и 16.04.2015. године и да се тужени обавезе да тужилцу врати на послове и радне задатке које је обављала пре незаконитог престанка радног односа (хигијеничар перач посуђа) и обавезана је тужилца да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 81.750,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, из свих законских разлога.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП) Врховни касациони суд је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Наводе у ревизији којима се указује да је у поступку пред другостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12, ЗПП, Врховни касациони суд није ценио, јер се ревизија из овог разлога не може изјавити у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, утврђеном у поступку пред првостепеним судом и након одржане расправе пред другостепеним судом, тужила била у радном односу код туженог на основу уговора о раду од 14.08.2000. године, на пословима вешерке, а анексом уговора о раду од 16.04.2015. године распоређена је на радно место хигијеничар - перач лабораторијског посуђа. Тужени је 08.02.2016. године донео Правилник о изменама и допунама правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних места, који је ступио на снагу 16.02.2016. године, према којем је смањен број извршилаца на радном месту спремачице-хигијеничара са седам на пет. На овај Правилник Министарство здравља је дало сагласност 08.02.2016. године. Дана 17.02.2016. године тужени је донео Одлуку о образовању комисије за вредновање, бодовање и утврђивање ранг листе запослених за чијим радом је престала потреба у поступку рационализације броја запослених, ради усклађивања броја запослених са максималним бројем запослених одређеним Одлуком Владе Републике Србије. Записником комисије од 18.02.2016. године утврђени су докази које запослени треба да доставе, према критеријумима за бодовање утврђеним Одлуком о критеријумима за утврђивање запослених немедицинских радника код туженог, за чијим радом је престала потреба, а 24.02.2016. године тужени је објавио списак имена извршилаца по радним местима, за које је било потребно да се изврши вредновање и бодовање, међу којима је била и тужила. Комисија је извршила бодовање запослених, применом прописаних критеријума: примања по члану домаћинства, дужина ефективног стажа осигурања, здравствено стање запослених и чланова његове уже породице, број деце до 26 година старости према којима запослени има обавезу издржавања и услови рада. Према записнику са седнице комисије од 08.04.2016. године, тужила је према достављеним доказима рангирана на петом месту са 36 бодова (по основу примања по члану домаћинства - 20 бодова, по основу дужине ефективног стажа -11 бодова и по основу једног детета на школовању -5 бодова). На ранг листу тужила је изјавила приговор, који је одлуком туженог од 13.04.2016. године одбијен, као неоснован. Новим записником Комисије од 13.04.2016. године рангирана је и запослена ББ, са укупно 35,125 бодова, а тужили је број бодова умањен са 36 на 16, јер је у поновном поступку провере достављене документације утврђено да тужила није доставила све потребне доказе о просечном примању по члану домаћинства, а да по питању броја

чланова домаћинства није доставила валидне доказе. На тај начин тужила је рангирана на последњем месту нове ранг листе. Решењем туженог од 14.04.2016. године тужили је применом члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду престао радни однос због престанка потребе за радом услед економских и организационих промена код туженог.

На овако утврђено чињенично стање, правилно је другостепени суд применио материјално право из члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/05...75/14) и оценио да тужбени захтев није основан.

Неосновано се наводима ревизије оспорава правилна примена материјалног права.

Тужени је у поступку спровођења рационализације броја запослених, у складу са Законом о начину утврђивања максималног броја запослених у јавном сектору, донео Правилник о организацији и систематизацији послова од 08.02.2016. године, према којем је број извршилаца на радном месту спремачица-хигијеничар са седам извршилаца смањен на пет извршилаца. Како се у спроведеној анкети међу запосленима који раде на пословима на којима постоји потреба смањења броја извршилаца, ни један од запослених на радном месту на којем је радила тужила није изјаснио за споразумни престанак радног односа, тужени је спровео поступак бодовања шест запослених применом прописаних критеријума (ББ није бодована, јер јој као самохраној мајци није могао престати радни однос без њене сагласности, а коју није дала), у ком поступку је најпре утврђена ранг листа 08.04.2016. године, према којој је тужила са 36 бодова рангирана на петом месту. У поновном поступку бодовања свих седам извршилаца, када су узети су у обзир и критеријуми у односу на ББ, тужила је са 16 бодова рангирана на седмом месту.

Код таквог стања ствари, и по оцени Врховног касационог суда, побијано решење о отказу уговора о раду је законито. Тужени није произвољно смањено број извршилаца на радном месту тужиле нити на тај начин утврдио вишак запослених којима престаје радни однос, међу којима је и тужила, већ је на радном месту тужиле смањен број извршилаца доношењем Правилника о изменама и допунама правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних места, у складу са чланом 24. Закона о раду и чланом 13. Закона о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору, а побијано решење о престанку радног односа је донето у законито спроведеном поступку утврђивања вишка запослених, у којем су примењени критеријуми приликом оцењивања запослених. Тужени је у образложењу побијаног решења навео који су конкретни разлози због којих је тужила проглашена технолошким вишком, односно који су критеријуми били примењени при одлучивању ко ће од више запослених на истом радном месту бити проглашен технолошким вишком, и оценио да нема могућности да се тужила као вишак запослених распореди на друге послове који одговарају њеној стручној спреми.

Са друге стране, тужила није доказала да је незаконито спроведена процедура доношења побијаног решења, нити да јој применом критеријума припада већи број бодова од оних који су јој утврђени првобитном ранг листом (према којој је бодована са 36 бодова) у односу на остале запослене на истом радном месту. Из тога разлога је без утицаја на правилност побијаног решења навод ревизије да јој није омогућено

изјављивање приговора на коначну ранг листу (према којој је бодована са 16 бодова), јер је у поступку пред судом на њој био терет доказивања чињеница које би је по прописаним критеријумима рангирале на неко од пет места на ранг листи запослених за чијим радом услед смањења број извршилаца није престала потреба, што тужилца у конкретном случају није доказала.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић